

Nagypál István

Egy ágyas útirajza

*Ablak mellett ülünk a vonaton, mint
király és ágyasa, nézzük az örökzölden növő
teacserjéket a hegyoldalon, alattunk
az ívhíd roskadozik, koldusok lábai lógnak
az ajtókon kifelé, nincs kard, ami miatt*

*síró hangon énekeljek. Nincs japán annexió,
nincs Mao kultúrkampfja, nincs háború,
egy végtelen utazás van, amely a rizsföldek
felé visz; sárban tocsogó uralkodói
lábak, sárga ünneplőruha, sárkány—*

*maszk. Nem festjük ki egymást már,
nem öntik a fejünkön tartott tálba
a vizet, nem hálunk a mester kertjében,
mert elszöktünk az országból, de
nem félünk, a transzszibériai expresszre*

*szállunk át, hogy egy pillanatra csak,
de lássuk a fehér obeliszket a vonatból.*

A figurafestő lova

Yvette-nek

*Egy páratlanujjú patás befogása
közvetlen közelről vasárnap
a legnehezebb. Nincs senki otthon.
A polcon porosodik színtelenül.*

*A lovasa elgyengült a mindennapi
sínylődés közepette. Egy
macska jobbra, majd balra
rugdosta, leesett a párkányról.
És a ruhájáról is lepattogott
a festék. A tartalék beszáradt.*

*A szíjakra hajtogatott kengyel
töredezik a ló csontsovány
hasán. A kantárnak nyoma
sincs, mégis úgy tartja fejét,
mintha valaki fogva tartaná.*

*A kipárnázott nyereg már
befestve, a címer szürkén maradt.
A szájában kettétört zablapálca.
Vagy egy elesett katona karja.
Szemébe lóg a szőre, bár lehet
a macska hagyta ott, vedlés után.*

*A párkányon a szétzúzott
csótár hever. A paripa nem veti meg
a lópatkót, még mindig a padlót
koptatja. A figurafestő*

*kétrét görnyedve fekszik
az ágyon. Kesereg vagy fáradt.*

Egy sportrepülő látomása

*Tölgyek mellett áll egy Oldsmobile,
apácák lógnak kötélen, hideg van,
egy novíciusnak öltöztetett nő vár*

*a kivégzésére, katonák örködnek,
még áll valahol a közelben a vasfüggöny,
furgonok mögött egy kis sportrepülő*

*felhúzva berreg a sötétség mélyén, alig
van lehetősége a szabadság jelképeként
bármit is hirdetni, mert elhallgattatja a rezsím.*

Amikor hófehér homok esik

*Egy kis sárga kocsi érkezik –
mintha taxiból szállna ki a család,
a nagy szatyrokkal kezében ül le,
mégis mindent magával hozott,
a többiek türelmetlenül várnak.*

*Valahol van egy Ákos település,
nincs fejpályaudvara, a várójában
a nagy körül áll a család és nézik,
ahogy a hófehér homok a sínekre
esik, vagy a homokszerű hó?*

*Nincsen ősz, se nyár, se tél, de
már ködlik, hó marja a peron
szélét, a család vár, a nagy ül
és beszél: „nincs baj, de nem
viszek magammal semmit –”*